

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Ректор Донецького державного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор

Сергій ВІТВИЦЬКИЙ

2026 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Ярмоленко Олександра Сергійовича «Кредитори у справі про банкрутство», що подана на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук зі спеціальності 12.00.04 – господарське право; господарсько–процесуальне право.

Дисертація Ярмоленко Олександра Сергійовича «Кредитори у справі про банкрутство», що подана на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук зі спеціальності 12.00.04 – господарське право; господарсько–процесуальне право, виконана на кафедрі цивільно-правових дисциплін Донецького державного університету внутрішніх справ. Тему дисертації затверджено рішенням Вченої ради Донецького юридичного інституту МВС України (протокол засідання 26.09.2023 №2).

Попередня експертиза дисертації проводилася на базі науково-дослідної лабораторії публічної безпеки громад навчально-наукового інституту права та соціального менеджменту Донецького державного університету внутрішніх справ. Для підготовки висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Ярмоленко Олександра Сергійовича «Кредитори у справі про банкрутство» Вченою радою Донецького державного університету внутрішніх справ (протокол № 9 від 25 лютого 2026 року) призначено рецензентів:

1. Бобкова Антоніна Григоріївна – головний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії публічної безпеки громад навчально-наукового інституту права та соціального менеджменту Донецького державного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України.

2. Колеснік Тетяна Володимирівна – директор навчально-наукового інституту права та соціального менеджменту Донецького державного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор.

3. Макаренко Олександр Юрійович – професор кафедри адміністративного права та процесу навчально-наукового інституту права та соціального менеджменту Донецького державного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор.

1. Актуальність теми дослідження

Протягом останніх років правове регулювання процедур банкрутства в Україні зазнало істотної трансформації, зумовленої запровадженням воєнного стану, поглибленням системної економічної кризи та структурними змінами в національній економіці. У центрі зазначених змін перебуває переосмислення ролі й правового статусу кредиторів у справі про банкрутство, що обумовлено як необхідністю адаптації національного законодавства до європейських правових стандартів, так і потребою підвищення ефективності та результативності судових процедур у справах про неплатоспроможність.

Запровадження Кодексу України з процедур банкрутства зумовило концептуальне оновлення інституту кредиторів, однак правозастосовна практика реалізації його положень виявила низку теоретичних і практичних проблем, пов'язаних із тлумаченням норм, їх узгодженістю та ефективністю застосування у процедурах неплатоспроможності.

Окремі питання правового становища кредиторів у справі про банкрутство вже ставали предметом наукових досліджень вітчизняних та зарубіжних вчених, однак такі напрацювання здебільшого мають фрагментарний характер і не охоплюють усієї сукупності теоретичних та прикладних проблем, що виникають у сучасних умовах розвитку інституту неплатоспроможності. Зокрема, недостатньо дослідженими залишаються питання концептуального осмислення кредитора як ключового суб'єкта провадження у справах про банкрутство, взаємодії різних груп кредиторів між собою та з боржником, впливу цифровізації та електронного судочинства на реалізацію кредиторських прав, а також співвідношення національних підходів із європейськими моделями захисту прав кредиторів.

Кардинальні зміни у правовому регулюванні процедур банкрутства обумовлюють необхідність комплексного наукового переосмислення місця інституту кредиторів у системі господарського процесуального та матеріального права, розроблення цілісної теоретичної моделі їх правового статусу, а також формування узгоджених підходів до тлумачення та застосування відповідних норм законодавства. Такий підхід дозволяє не лише систематизувати наявні наукові концепції, але й інтегрувати їх із сучасною судовою практикою та європейськими правовими стандартами.

Зазначена сукупність проблем зумовлює потребу у ґрунтовному, комплексному дослідженні інституту кредиторів у справі про банкрутство, яке має як значну теоретичну, так і практичну цінність. Результати такого дослідження можуть сприяти вдосконаленню правозастосовної практики, підвищенню рівня захисту прав та законних інтересів кредиторів, а також подальшому розвитку науки господарського та господарського процесуального права. Зазначені обставини свідчать про безумовну актуальність обраної теми дисертаційного дослідження та обумовлюють її наукову й практичну значущість.

2. Наукова новизна, теоретичне та практичне значення результатів дисертації

Наукова новизна одержаних результатів полягає у тому, що представлена дисертація є першим в Україні після прийняття та введення в дію Кодексу України з процедур банкрутства, а також в умовах функціонування правової системи під час воєнного стану, комплексним дослідженням теоретичних і прикладних проблем кредиторів у справі про банкрутство. У роботі здійснено цілісне наукове осмислення трансформації інституту кредиторів у процедурах неплатоспроможності з урахуванням оновленої законодавчої моделі, сучасної судової практики та європейських стандартів, що дозволило сформулювати нові теоретичні підходи й практичні висновки, пропозиції, положення, рекомендації щодо вдосконалення механізмів захисту прав і законних інтересів кредиторів. Зокрема, *вперше*:

сформульовано цілісну доктрину правового статусу кредитора у справі про банкрутство як динамічного та багатовимірного правового явища, що охоплює класифікацію, процесуальні права та обов'язки, способи впливу на хід процедур, відповідальність та механізми захисту порушених прав, з урахуванням потреб адаптації національного законодавства до *acquis communautaire* та викликів, спричинених воєнним станом в Україні;

обґрунтовано концептуальний підхід до розуміння кредитора як учасника спеціального правового режиму неплатоспроможності, який на підставі підтверджених або таких, що підлягають підтвердженню, грошових вимог набуває комплексного матеріально-процесуального статусу та здатен впливати на перебіг і результати процедури шляхом реалізації індивідуальних і колективних прав, що виходить за межі традиційного сприйняття кредитора як формального носія вимоги;

запропоновано модель державної підтримки працівників у справах про банкрутство, що передбачає: створення державного фонду гарантування виплат працівникам у разі банкрутства роботодавця; впровадження електронної платформи для подання та адміністрування вимог працівників;

введено категорію «токенізованих кредиторів», чії вимоги засвідчені цифровими активами та запропоновано механізми їх інтеграції в процедуру банкрутства з врахуванням міжнародного досвіду;

сформульовано концепцію динамічної моделі превентивної реструктуризації на основі модулів захисту прав кредиторів, яка передбачає поетапну трансформацію обсягу прав кредиторів залежно від зміни ризикових показників та дотримання боржником умов плану реструктуризації;

запропоновано впровадження блокчейн-реєстру вимог кредиторів, інтегрованого з ЄСІТС, у поєднанні з моделлю використання смарт-договорів для автоматичного формування та перевірки грошових вимог у процедурі банкрутства з метою забезпечення незмінності даних, автоматичної верифікації вимог, зниження ризиків дублювання чи маніпуляцій, а також фіксації юридично значущих подій з високим ступенем достовірності;

аргументовано запровадження поствоєнної санації як спеціального правового режиму у процедурі банкрутства, спрямованого на захист прав кредиторів шляхом тимчасового пом'якшення вимог щодо підтвердження економічної життєздатності боржника (з урахуванням прогнозованих грошових потоків, можливості відновлення активів і допустимості збитковості, зумовленої воєнними факторами) та інтеграції міжнародних фінансових механізмів (гарантійних, страхових) як додаткових гарантій задоволення їхніх вимог у післявоєнний період.

Удосконалено положення щодо:

визначення ознак і принципів провадження у справах про банкрутство з урахуванням сучасних умов, зокрема воєнного стану, цифровізації, глобальних ризиків та євроінтеграційних процесів, а також впровадження принципів нової генерації (другого шансу, превентивності, пріоритету реструктуризації, захисту прав працівників);

правового регулювання взаємодії кредиторів з іншими учасниками провадження через уточнення процедурних механізмів, підвищення прозорості діяльності арбітражного керуючого та інших суб'єктів, а також розширення ролі прокурора у визначених категоріях справ та суб'єктів (зокрема, державних підприємств, суб'єктів з публічними інтересами або підозрою в недобросовісності);

теоретико-правових засад визначення статусу кредитора шляхом розмежування понять «правовий статус», «правове положення» та «процесуальний статус» і уточнення змісту прав і обов'язків кредиторів як сукупності юридично закріплених можливостей їх реалізації у межах судових процедур, здійснення контролю за діями арбітражного керуючого та дотримання процесуальних норм;

порядок набуття статусу кредитора та відкриття провадження за його ініціативою шляхом уніфікації процесуальних вимог, запровадження елементів медіації для суб'єктів малого та середнього бізнесу та цифрової верифікації заяв;

створення функціональної моделі процедури розпорядження майном, яка включає функції верифікації (правової достовірності вимог), партисипативності (активної участі кредиторів) та балансу (процесуальної рівноваги між різними групами кредиторів);

оцінки грошових вимог кредиторів через запровадження диференційованого стандарту доказування залежно від типу кредитора, природи вимог і стадії провадження, що включає обґрунтування презумпції пов'язаності кредиторів, формування підходів до доказування вимог у цифрових активах із використанням механізмів блокчейн-верифікації, застосування аналізу вимог як стандартизованої методики оцінки доказів, визначення класифікації неналежних вимог та обґрунтування механізму трансформації немайнових вимог у грошову форму з урахуванням міжнародної практики;

захисту прав забезпечених кредиторів у процедурі банкрутства через впровадження концепції їх активної участі з наданням вирішального голосу щодо оцінки, реалізації та управління заставним майном, доповнення інститутом

спільного забезпечення для врегулювання відносин між кредиторами з фіксацією в реєстрі та погодженням умов реалізації, розробку моделі «захисного інтересу», що передбачає грошову компенсацію або перехід до класу конкурсних кредиторів у разі втрати чи знецінення застави, закріплення права на альтернативну оцінку предмета застави з судовим контролем, реалізацію заставного майна через міжнародні аукціони, а також формування механізму гарантованого мінімального задоволення вимог за рахунок конкурсної маси у разі недостатності реалізації застави;

захисту прав кредиторів у процедурах неплатоспроможності фізичних осіб шляхом розробки комплексної моделі, що поєднує алгоритм їх реалізації, який включає оцінку фінансового стану боржника, активну процесуальну участь кредиторів, контроль за діями арбітражного керуючого та протидію недобросовісній поведінці боржника, а також враховує диференціацію правового регулювання щодо окремих категорій боржників (зокрема, внутрішньо переміщених осіб, військовослужбовців, осіб за кордоном, підсанкційних осіб), забезпечення права вибору підсудності, спрощення доказування в умовах воєнного стану, необхідність міжнародного обміну інформацією про активи боржника та право кредитора ініціювати провадження у справі про банкрутство фізичної особи-підприємця;

органів Державної податкової служби України як кредиторів у процедурі банкрутства через визначення їх «гібридного» правового статусу, що поєднує публічно- та приватно-правові елементи з метою забезпечення балансу інтересів держави, боржника й інших кредиторів, встановлення обов'язкових дій при відкритті провадження та погодженні реструктуризації боргів фізичної особи, звільнення від сплати судового збору при поданні вимог, уточнення терміну «стягнення податкового боргу» у ст. 14 Податкового кодексу України для його розмежування з «погашенням» та запобігання зловживанням, а також гармонізацію норм Кодексу України з процедур банкрутства і Податкового кодексу України через автоматичне погодження графіків реструктуризації та розробку спільних методичних рекомендацій.

Дістали подальшого розвитку положення щодо:

публічно-приватного характеру провадження у справах про банкрутство та розуміння відповідних правовідносин як комплексних, що поєднують матеріальні й процесуальні, публічно- і приватно-правові елементи в межах спеціального правового режиму, а також визначення мети провадження як інтегративної, спрямованої на задоволення вимог кредиторів, відновлення платоспроможності, справедливий розподіл активів і забезпечення макроекономічної стабільності, узгодженої з Директивою (ЄС) 2019/1023 через механізми, які гарантують законність, правову визначеність та недискримінаційність процедур;

системної класифікації ознак провадження у справах про банкрутство, доповненої характеристиками, що відображають сучасні трансформації, зокрема інституційною модульністю, превентивно-стабілізаційним потенціалом, багатоматричною процесуальністю, суспільною обумовленістю, обмеженою

відновлювальною спроможністю, цифровізацією процедур, правовою анатомічністю та використанням штучного інтелекту (ШІ-провадження);

підходів до превентивного реагування на неплатоспроможність через розвиток досудових механізмів реструктуризації для боржників із тимчасовими труднощами ліквідності, запровадження систем раннього виявлення фінансових ризиків та використання цифрових інструментів аналізу;

класифікації кредиторів з урахуванням сучасних економічних і цифрових змін шляхом запровадження нових критеріїв (за формою реалізації вимог, ступенем впливу на боржника та процесуальною активністю), з виокремленням категорії «прострочених кредиторів з поновленими правами», що охоплює осіб, яким судом поновлено строк на заявлення вимог, забезпечує врахування інтересів добросовісних кредиторів в умовах об'єктивної неможливості своєчасного звернення до суду та зміцнює процесуальну справедливість провадження;

визначення відповідальності кредиторів у процедурі банкрутства як сукупності негативних правових наслідків (матеріальних, процесуальних, репутаційних) за недобросовісну чи деструктивну поведінку, що порушує баланс інтересів і принцип справедливості, а також обґрунтування створення інституту процесуальної відповідальності з визначеними підставами, видами санкцій і процедурою їх застосування, що передбачає подання заяви, розгляд за участю сторін і прийняття обґрунтованої ухвали з можливістю оскарження;

аргументації запровадження інституту первинної оцінки добросовісності кредитора на стадії відкриття провадження, що передбачає обов'язкове подання декларації добросовісності разом із заявою, перевірку судом відповідності заяви критеріям добросовісності на основі індикативного переліку ознак недобросовісного подання (зокрема пов'язаності кредитора з боржником, відсутності спроб досудового врегулювання, подання заяви одразу після настання строку зобов'язання), а також застосування механізму відповідальності ініціюючого кредитора за недобросовісне подання заяви шляхом компенсації витрат боржника та накладення штрафних санкцій;

критеріїв визнання недійсними правочинів боржника з метою уніфікації підходів до виявлення фінансових дій та посилення захисту прав кредиторів на стадії розпорядження майном через систематизацію ознак, зокрема часової близькості правочину до банкрутства, економічної невідповідності, пов'язаності сторін, відсутності ділової мети, шкоди інтересам кредиторів і врахування операцій із цифровими активами;

інституалізації мирової угоди як окремої гібридної процедури в межах Кодексу України з процедур банкрутства, що поєднує елементи реструктуризації, санації та позасудового врегулювання, із запровадженням чіткого механізму голосування, судового контролю та забезпечення виконавчої сили угоди;

розробки класифікації форм захисту прав кредиторів у ліквідаційній процедурі, що охоплює процесуальні, майнові, організаційно-контрольні та

інформаційно-аналітичні інструменти на основі принципу пріоритету активного кредитора, із доповненням механізмом публічності, що передбачає обов'язкове оприлюднення звітності ліквідатора, інформації про торги та активи в електронному реєстрі з відкритим доступом кредиторів з метою підвищення прозорості та довіри.

Достовірність отриманих наукових результатів забезпечується широким використанням філософських методів пізнання (діалектичний, герменевтичний), загальнонаукових методів (аналіз і синтез, системно-структурний, формально-логічний, аксіоматичний), спеціальних міждисциплінарних методів (синергетичний, статистичний) і спеціальних юридичних методів, зокрема юридико-догматичний, логіко-юридичний, конфліктологічний, історико-правовий та порівняльно-правовий, основою якого став компаративний (компаративістський) підхід. Поєднання зазначених методів забезпечило об'єктивність, повноту та всебічність дослідження у всіх його розділах, отримання обґрунтованих і достовірних наукових результатів.

Теоретичне та практичне значення одержаних результатів. Теоретичне значення полягає у тому, що сформульовані положення, висновки і пропозиції є істотним внеском у створення нової парадигми господарського права та процесу. Вони дозволяють по-новому розглядати інтеграційні процеси відповідних наук, використовувати їх у науково-дослідній діяльності. Практична значущість дослідження визначається його загальною спрямованістю на вдосконалення не тільки провадження у справах про банкрутство, а й господарського судочинства в цілому. Окремі положення, сформульовані у дисертації, відображають нові наукові підходи не лише до формування, а й до практичного застосування правових та процесуальних механізмів судового провадження у справах про банкрутство. Висновки, пропозиції та рекомендації автора можуть використовуватись у:

- судовій практиці – під час розгляду господарськими судами справ про банкрутство для оптимізації підготовки та організації судового провадження, здійснення окремих процесуальних дій, вирішення складних процесуальних ситуацій, запобігання та подолання процесуальних конфліктів між учасниками провадження, а також для підвищення ефективності судового дослідження обставин справи та доказів;

- навчальному процесі – з метою розроблення та впровадження у програми підготовки бакалаврів та магістрів за спеціальністю 081 «Право» навчальних дисциплін і спеціальних курсів з питань банкрутства (неплатоспроможності), господарського процесу та захисту прав кредиторів, а також при підготовці лекцій, навчально-методичних матеріалів, підручників і посібників, первинній підготовці та підвищенні кваліфікації суддів, арбітражних керуючих і практикуючих юристів;

- господарській діяльності – під час планування, організації та здійснення діяльності суб'єктів господарювання, зокрема в умовах фінансової нестабільності та неплатоспроможності, з метою запобігання кризовим явищам, належного управління заборгованістю, захисту прав та законних інтересів кредиторів і боржників, а також підвищення ефективності застосування процедур банкрутства.

– законотворчій діяльності – під час підготовки та вдосконалення законодавства у сфері банкрутства (неплатоспроможності), зокрема при розробленні змін і доповнень до Кодексу України з процедур банкрутства та пов'язаних із ним нормативно-правових актів, а також у процесі адаптації національного законодавства до права ЄС.

3. Наукові публікації, у яких висвітлено основні результати дисертаційного дослідження, та повнота їх опублікування

Основні положення та результати дисертації опубліковано у 31 науковій праці, серед яких: двадцять чотири наукових статей, з яких двадцять три статті – у наукових виданнях, включених до Переліку наукових фахових видань України, одна стаття – у науковому періодичному виданні іншої держави, три наукові публікації – у наукових періодичних виданнях, проіндексованих у базах даних Web of Science Core Collection та Scopus, чотири тези доповідей на науково-практичних конференціях.

Статті у наукових фахових періодичних виданнях України

1. Ярмоленко О.С. Місце кредиторів у системі учасників провадження у справі про банкрутство. *Юридичний вісник*. 2023. № 4. С. 94-100. DOI: <https://doi.org/10.32782/yuv.v4.2023.12>
2. Ярмоленко О.С. Актуальні питання набуття статусу кредитора у справі про банкрутство. *Приватне та публічне право*. 2023. № 3. С. 32-36. DOI: [10.32782/2663-5666.2023.3.6](https://doi.org/10.32782/2663-5666.2023.3.6)
3. Ярмоленко О.С. Відкриття провадження у справі про банкрутство за ініціативою кредитора. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2024. Вип. 83. С. 419-424. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.83.1.62>
4. Ярмоленко О.С. Захист прав кредиторів боржника-фізичної особи. *Правова позиція*. 2024. № 3 (44). С. 64-68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2521-6473.2024-3.11>
5. Ярмоленко О.С. Поняття кредитора у справі про банкрутство (неплатоспроможність). *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. Вип. 6. С. 371-375. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.06.60>
6. Ярмоленко О.С. Захист прав кредиторів під час застосування до боржника процедури розпорядження майном. *Правові новели*. 2024. № 24. С. 49-54. DOI: <https://doi.org/10.32782/ln.2024.24.07>
7. Ярмоленко О.С. Захист прав кредиторів під час застосування до боржника процедури санації. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція*. 2024. Вип. 71. С.73-76. DOI: <https://doi.org/10.32782/2307-1745.2024.71.15>
8. Ярмоленко О.С. Правовий статус кредитора у справі про банкрутство: порівняльний аналіз. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*.

Серія «Право». 2024. № 86 (2). С. 360-365. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2024.86.2.54>

9. Ярмоленко О.С. Особливості відповідальності кредиторів у процедурі банкрутства. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 11. С. 212-215. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-11/48>

10. Ярмоленко О.С. Особливості участі органів Державної податкової служби України як кредитора у справі про банкрутство. *Юридичний вісник*. 2024. № 6. С. 201-209. DOI: <https://doi.org/10.32782/yuv.v6.2024.22>

11. Ярмоленко О.С. Реалізація прав та обов'язків кредиторів у процедурі банкрутства. *Держава та регіони. Серія: Право*. 2024. № 4 (86). С. 39-44. DOI: <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2024.4.5>

12. Ярмоленко О.С. Реалізація принципу соціальної справедливості при захисті прав кредиторів у процедурі банкрутства. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2024. № 5. С. 49-54. DOI: <https://doi.org/10.32782/2408-9257-2024-5-8>

13. Ярмоленко О.С. Пред'явлення кредиторських вимог у справі про банкрутство. *Правовий часопис Донбасу*. 2024. № 4 (89). С. 49-52. DOI: [10.32782/2523-4269-2024-89-49-52](https://doi.org/10.32782/2523-4269-2024-89-49-52)

14. Ярмоленко О.С. правонаступництво кредитора у справі про банкрутство: порядок та особливості. *Право.ua*. 2025. № 1. С. 134-140. DOI: <https://doi.org/10.71404/LAW.UA.2025.1.20>

15. Ярмоленко О.С. Особливості відкриття провадження у справі про банкрутство за ініціативою кредитора в зарубіжних країнах. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2025. № 1. С. 304-309. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.01.48>

16. Ярмоленко О.С. Права кредиторів під час застосування до боржника ліквідаційної процедури. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2025. № 87. Ч. 2. С. 70-75. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.87.2.9>

17. Ярмоленко О.С. Повноваження комітету кредиторів у процедурі банкрутства. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2025. № 2. С.155-158. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2025-2/35>

18. Ярмоленко О.С. Особливості участі забезпечених кредиторів у справі про банкрутство. *Центральноукраїнський вісник права та публічного управління*. 2025. № 1 (9). С. 101-106. DOI: [10.32782/cuj-2025-1-13](https://doi.org/10.32782/cuj-2025-1-13)

19. Ярмоленко О.С. Проблеми захисту прав кредиторів у справах про банкрутство боржників, які знаходяться на тимчасово окупованих територіях. *Економіка та право*. 2025. № 1. С. 44-50. DOI: <https://doi.org/10.15407/econlaw.2025.01.044>

20. Ярмоленко О.С. Визнання недійсними правочинів боржника як механізм захисту прав та інтересів кредиторів. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2025. № 1. С. 44-50. DOI: <https://doi.org/10.32850/sulj.2025.1.7>

21. Ярмоленко О.С. Особливості реалізації прав кредиторів при банкрутстві фізичної особи за законодавством деяких європейських країн. *Право і суспільство*. 2025. № 2. С. 169-175. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2025.2.24>

22. Ярмоленко О.С. Принципи банкрутства в Україні: міжнародний досвід та національні особливості. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2025. № 1. С. 60-66. DOI: <https://doi.org/10.32782/2408-9257-2025-1-10>

23. Ярмоленко О.С. Електронне судочинство у справах про банкрутство: виклики та перспективи. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Юридичні науки*. 2025. Том 36 (75). № 1. С. 30-35. DOI: <https://doi.org/10.32782/TNU-2707-0581/2025.1/05>

Статті у виданнях, які включено до наукометричної бази

Web of Science та/або Scopus

1. Oleksandr Iarmolenko, Olena Kryzhanovska, Natalia Blazhivska, Andriy Benitskiy, Anastasiia Berendieieva. Financial Hemorrhaging (Bankruptcy) of Entities Involved in the Production and Sale of Narcotic Drugs as a Direction of National Security: Foreign Experience and Legal Regulation of Asset Confiscation and Countering Money laundering. *Ashdin Publishing Journal of Drug and Alcohol Research*. 2025. Vol. 14. P. 1-6. DOI: 10.4303/JDAR/236445 (*Особистий внесок здобувача: обґрунтовано можливість застосування інструментів конфіскації активів і протидії відмиванню коштів у процедурах банкрутства як механізму фінансового нейтралізування незаконних доходів боржника та посилення захисту публічних і приватних інтересів*).

2. Panova L., Baranovska V., Iarmolenko O. Comparative Study of the Bankruptcy Procedure of State-Owned Enterprises and Their Settlements with Creditors in Ukraine and EU Countries: Economic and Legal Aspects. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2025. Vol. 11 (4). №. 4. P. 367-378. DOI: <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2025-11-4-367-378> (*Особистий внесок здобувача: обґрунтовано доцільність запровадження спеціального правового режиму банкрутства державних підприємств з урахуванням публічного інтересу та стандартів права ЄС*).

3. Lyseyko Ya., Iarmolenko O. The Pobidynski noble family in Sanok land in the 16th century (according to the records of the Sanok castle and land courts). *Skhidnoievropeiskyi Istorychnyi Visnyk [East European Historical Bulletin]*. 2025. №36. P. 34–45. DOI: 10.24919/2519-058X.36.339336 (*Особистий внесок здобувача: на підставі аналізу матеріалів сяноцьких гродських і земських судів обґрунтовано роль шляхетської родини Побідинських як активних учасників майново-боргових відносин (кредиторів і позичальників) та взаємозв'язок між фрагментацією майна, економічним занепадом і трансформацією їхнього соціально-правового статусу в XVI столітті*).

Статті у наукових фахових періодичних інших держав

1. Iarmolenko O. Classification of creditors in bankruptcy case. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2024. № 4. С. 49-53. DOI: <https://doi.org/10.61345/1339-7915.2024.4.7>

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

1. Ярмоленко О.С. Державна податкова служба як кредитор у справі про банкрутство: *Сучасні підходи до методології правничих досліджень* : збірник наукових праць міжнародної науково-практичної конференції з нагоди 100- річчя з дня народження дійсного члена (академіка), академіка-засновника Національної академії правових наук України Федора Глібовича Бурчака (3 квітня 2024 року, Київ). Київ : Науково-дослідний інститут приватного права ім. Ф. Г. Бурчака НАПрН України, 2024. С. 200-202.

2. Ярмоленко О.С. Особливості банкрутства в умовах воєнного стану: *Актуальні питання підготовки фахівців для сектору безпеки і оборони в умовах війни* : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (м. Кропивницький, 19 квітня 2024 року). Кропивницький : ДонДУВС, 2024. С. 697-701.

3. Ярмоленко О.С. Презумпції у господарському процесі: *Приватно-правові та публічно-правові відносини: модернізація розвитку в умовах воєнного стану*: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (18 жовтня 2024, м. Кропивницький). Кропивницький, 2024. С. 286-287.

4. Ярмоленко О.С. Порядок та особливості формування реєстру вимог кредиторів у справах про банкрутство: *Актуальні дослідження правової та історичної науки*: матеріали Міжнародної наукової інтернет конференції (12-13 березня 2025 р. м. Опале, Польща). Опале, 2025. Вип. 70. С. 75-77.

В публікаціях здобувача, що подані у достатній кількості, висвітлено основні положення та наукові результати дисертації.

Дисертація оформлена згідно з Вимогами, затвердженими наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 14, та за змістом відповідає вимогам, передбаченим Порядком присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197. Мовностилістична культура роботи досить висока. Список використаних літературних джерел, а також посилання на них у тексті дисертації зроблено з дотриманням вимог.

ВИСНОВОК

Ознайомившись із дисертацією Ярмоленко Олександра Сергійовича «Кредитори у справі про банкрутство» та науковими публікаціями, у яких висвітлено основні наукові результати проведеного дослідження, а також взявши до уваги підсумки фахового семінару, вважаємо, що:

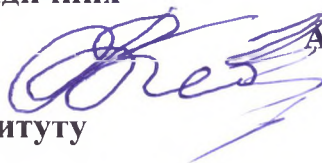
1. Дисертація Ярмоленко Олександра Сергійовича «Кредитори у справі про банкрутство» є фундаментальним дослідженням з актуальних питань, характеризується єдністю змісту, містить наукові результати, яким властива наукова новизна, теоретичне та практичне значення, що свідчить про істотний внесок здобувача у розвиток науки господарського та господарсько–процесуального права. Дисертація відповідає вимогам, передбаченим пунктами 7 та 9 Порядку

присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197.

2. Дисертація Ярмоленко Олександра Сергійовича «Кредитори у справі про банкрутство» може бути рекомендована до захисту на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук зі спеціальності 12.00.04 – господарське право; господарсько-процесуальне право у спеціалізованій вченій раді.

Рецензенти:

**головний науковий співробітник
науково-дослідної лабораторії
навчально-наукового інституту права
та соціального менеджменту
Донецького державного університету
внутрішніх справ, заслужений юрист України,
академік Національної академії
правових наук України, доктор юридичних
наук, професор**

Антоніна БОБКОВА

**директор навчально-наукового інституту
права та соціального менеджменту
Донецького державного університету
внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор**

Тетяна КОЛЕСНИК

**професор кафедри адміністративного
права та процесу навчально-наукового
інституту права та соціального менеджменту
Донецького державного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, професор**

Олександр МАКАРЕНКО

Підписи головного наукового співробітника науково-дослідної лабораторії навчально-наукового інституту права та соціального менеджменту ДонДУВС, д.ю.н., професора А.Г. Бобковой; директора навчально-наукового інституту права та соціального менеджменту ДонДУВС, д.ю.н., професора Т.В. Колеснік; професора кафедри адміністративного права та процесу навчально-наукового інституту права та соціального менеджменту ДонДУВС, д.ю.н., професора О. Ю. Макаренко засвідчую:

Т.в.о начальника ВДСД

Вікторія МЕЛЬНИК